

Arrest

nr. 260 063 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 maart 2021 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HEYVAERT, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. COPPENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 maart 2021 wordt beslist tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BETEKENING VERLENGING VAN DE OVERDRACHTSTERMIJN VAN DE DUBLINTRANSFER

*Overwegende dat de persoon die verklaart te heten K. L. (...) geboren te Silo Arshti, op (...)1959 en van nationaliteit te zijn : Russische Federatie
het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublinprocedure dd 30.03 2021 (1)*

Overwegende dat op 13.11.2020 een akkoord werd bekomen van Duitsland op grond van artikel 18(1) d van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 Van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (hierna Dublin III Verordening)

Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublin III Verordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.

Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin III Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.

Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin III Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet gesteld worden voor het einde van de oorspronkelijke termijn.

Overwegende dat betrokkene op 22.12.2020 een beslissing 'bijlage 26quater' werd betekend waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat 30.03.2021 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin Verordening omdat:

Duitsland stemde op 13.11.2020 conform artikel 18(1)d van de Dublin III Verordening in met de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene. De betrokkene was op 07.12.2020 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze beslissing werd op 22.12.2020 aan de betrokkene in persoon betekend. De betrokkene had op 12.01.2021 te Jodoigne een onderhoud met de verbindingssambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken. Daarbij werd haar de modaliteiten van een overdracht verduidelijkt. De betrokkene werd tevens meegedeeld dat een verdwijnen met onbekende bestemming uit het opvangcentrum aanleiding kan geven tot een verlenging van de overdrachtstermijn.

De verbindingssambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken deelde op 19.01.2021 mee dat de betrokkene het opvangcentrum van Jodoigne verliet en meedeelde te zullen gaan verblijven op het volgende adres : Rue (...) 15 4020 Liège.

De politie van Luik verrichtte op 03.03.2021 om 13u40 en om 21u20 en op 04.03.2021 om 13u40 controles op het adres Rue (...) 15 4020 Liège. Bij geen van deze controles werd de betrokkene aangetroffen.

De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten.

Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III verordening ervan in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van laattijdigheid op. Zij stelt:

"Het verzoekschrift werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*.

Overeenkomstig artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

In casu is het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van 30.03.2021 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer, aan de postdiensten overhandigd op 08.04.2021. De beroepstermijn begint volgens artikel 39/57, §2 2° vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag na het overhandigen aan de post, in casu vanaf 13.04.2021.

De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidige verzoekschrift betrof derhalve 12.05.2021.

Het beroep werd echter ingediend op 17.06.2021.

Verzoekende partij kan niet gevolgd worden waar ze voorhoudt dat in het administratief dossier geen enkel bewijs is van drie negatieve woonstcontroles.

Op 02.03.2021 gaf de Dienst Vreemdelingenzaken instructie aan de Burgemeester van Luik om woonstcontrole uit te voeren. De politie van Luik verrichtte op 03.03.2021 om 13u40 en om 21u20 en op 04.03.2021 om 13u40 controles op het adres Rue (...) 15 4020 Liège. Bij geen van deze controles werd verzoekster aangetroffen. Verzoekster maakte geen nieuwe verblijfsplaats meer bekend en nam geen

contact op met de Dienst Vreemdelingen zaken. Op 30.03.2021 werd een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer opgesteld.

(stuk 1 : negatieve woonstcontrole)

Aangezien verzoekster geen nieuwe verblijfplaats bekend maakte en ook geen contact opnam met de Dienst Vreemdelingen zaken, werd de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer verstuurd naar het laatst gekend adres, namelijk naar het adres van het opvangcentrum te Jodoigne.

Verweerder benadrukt dat de inspecteur van de politie drie maal langs is geweest, zowel tijdens de middag als de avond, telkens zonder resultaat. Verweerder laat tevens gelden dat in het geval van afwezigheid van verzoekster, de standaardprocedure erin voorziet dat de inspecteur van politie een bericht achterlaat in de brievenbus, met verzoek dringend contact op te nemen met de politiediensten. Indien verzoekster te goeder trouw was, zou ze hiertoe zonder twijfel zijn overgegaan.

Het kan de inspecteur van politie bezwaarlijk verweten worden zijn taak niet naar behoren te hebben uitgevoerd, nu hij maar liefst tot drie maal toe en op verschillende tijdstippen is langsgeweest om de woonst na te gaan.

Gelet op bovenstaande is verwerende partij de mening toegedaan dat het door verzoekende partij ingestelde beroep onontvankelijk is."

2.2. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1 van de vreemdelingenwet moet een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing ter kennis is gebracht met aangetekende zending van 8 april 2021, dat overeenkomstig artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet in deze situatie de beroepstermijn begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd en dat bijgevolg het beroep ingediend op 17 juni 2021 laattijdig is.

Verzoekende partij betwist evenwel dat de bestreden beslissing rechtsgeldig ter kennis is gebracht met de aangetekende zending van 8 april 2021. Zij is dan ook van mening dat de beroepstermijn hiermee niet reeds was ingegaan. Zo stelt zij:

"ONTVANKELIJKHEID RATIONE TEMPORIS

De beslissing tot verlenging van de termijn van overdracht van de Dublintransfer d.d. 30 maart 2021 werd aan verzoekster ter kennis gebracht door middel van aangetekend schrijven. Op de verso 'akte van kennisgeving' staat de datum van kennisgeving niet vermeld bij de 'naam, datum, handtekening en stempel van de overheid' onderaan.

De beslissing werd in ieder geval verstuurd naar het oude verblijfsadres van verzoekster, waardoor zij hier geen kennis van kon nemen en er dus sprake is van een overmachtssituatie wat de termijn betreft.

Verwerende partij verstuurde de bestreden beslissing namelijk naar 1370 Jodoigne. (..). het adres van het opvangcentrum van FEDASIL waar verzoekster eerder verbleef, terwijl zij op het moment dat verwerende partij de beslissing heeft genomen daar niet meer woonachtig was en verwerende partij hier duidelijk van op de hoogte was.

Het administratief dossier bevat namelijk verschillende elementen die aantonen dat verzoekster op ondubbelzinnige wijze heeft meegedeeld dat ze het opvangcentrum zou verlaten voor een privéadres te 4020 Luik in de (..) 15 en dat ze dat op het moment van de bestreden beslissing ook effectief heeft gedaan.

Ten eerste bevat het administratief dossier een onderhoudsrapport met verzoekster van de cel Retour Volontaire van 12 januari 2021 waar verzoekster meedeelde aan een verbindingssambtenaar van de DVZ dat ze het opvangcentrum een week later zou verlaten voor een privéadres en dat ze dat adres ook onmiddellijk zou meedelen:

« Elle m'a informée qu'elle allait quitter le centre pour une adresse privée d'ici Ut semaine prochaine. Elle nous donnera sa nouvelle adresse prochainement » (stuk 2)

Vervolgens heeft verzoekster op 19 januari 2021 haar nieuwe adres te Luik meegedeeld aan het opvangcentrum van FEDASIL te Jodoigne. getuige het 'Document de synthèse appel téléphonique' (stuk 3).

Ten derde wist verwerende partij zelf ook ruim voordat het de bestreden beslissing heeft genomen dat verzoekster ondertussen verhuisd was en was verwerende partij effectief op de hoogte van het nieuwe verblijfsadres, wat ook door een brief van verwerende partij aan de burgemeester en de politie van Luik aantoonde (stuk 4). In deze brief verzoekt verwerende partij de burgemeester namelijk een woonstcontrole uit te voeren bij verzoekster op haar adres te 4020 Luik in de Rue (..) 15.

Tot slot stelt de Directeur Generaal, mijnheer Freddy Roosemont, in een brief gericht aan de Staatssecretaris, mijnheer Sammy Mahdi, op 30 maart 2021 zelf vast dat verzoekster het opvangcentrum verlaten had en een nieuw verblijfsadres heeft meegedeeld:

"De betrokkene verliet het opvangcentrum van Jodoigne en deelde een nieuw verblijfsadres mee." (stuk 5)

Ten overvloede, zelfs in de bestreden beslissing zelf erkent verwerende partij op de hoogte te zijn van het gewijzigde adres van verzoekster:

"De verbindingsambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken deelde op 19.11.2021 mee dat de betrokkene het opvangcentrum van Jodoigne verliet en meedeelde te zullen gaan verblijven op het volgende adres : Rue (..) 15 4020 Liège.

De politie van Luik verrichtte op 03.03.2021 om 13u40 en om 21u20 en op 04.03.2021 om 13u40 controles op het adres Rue (..) 15 4020 Liège. Bij geen van deze controles werd de betrokkene aangetroffen." (stuk 1)

Niet alleen heeft verzoekster ondubbelzinnig haar nieuwe adres in Luik aan verwerende partij gecommuniceerd, maar was verwerende partij zelf ook duidelijk heel goed op de hoogte van het feit dat verzoekster niet meer in het opvangcentrum in Jodoigne woonde.

Toch verstuurde verwerende partij de bestreden beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn op 30 maart 2021 per aangetekende brief naar het adres van het opvangcentrum van Jodoigne in plaats van naar haar nieuwe en gekende adres te Luik.

Voorts bevat het administratief dossier geen enkel bewijs van de drie negatieve verblijfcontroles, noch enige informatie over de wijze waarop deze zijn verricht. Verzoekster stelt echter namelijk vast dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat de politie een afwezigheidsbericht heeft achtergelaten, dat eventueel het bewijs kan vormen van de betreffende woonstcontroles. terwijl uit het administratief dossier wel afgeleid kan worden dat haar naam duidelijk vermeld staat op de voordeur (zowel op de deurbel als op de brievenbus), reden waarom verzoekster hier niet van op de hoogte was.

Bovendien, zelfs in de veronderstelling dat deze verblijfscontroles correct zouden verricht zijn - hetgeen niet met zekerheid kan worden afgeleid uit het administratief dossier - rechtvaardigt het enkele feit dat verzoekster niet op het opgegeven adres kon worden aangetroffen, geenszins de kennisgeving van de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer naar haar oude adres, nl. naar het opvangcentrum te Jodoigne. terwijl verwerende partij heel goed wist dat zij dat verlaten had.

Verwerende partij argumenteert dat verzoekster geen nieuwe verblijfplaats meer bekendmaakte en geen contact opnam met haar diensten.

Echter verzoekster was - zoals gezegd - niet op de hoogte van de politiecontroles op haar adres omwille van het ontbreken van enig afwezigheidsbericht aan haar adres door de politiediensten, waardoor zij dus redelijkerwijze niet kon weten dat de politiediensten drie woonstcontroles hadden uitgevoerd op een moment dat ze niet thuis was. Als gevolg kon zij dus geen contact opnemen en kan het argument dat dit haar verweten wordt, niet dienstig geacht worden.

Voorts bevestigt verzoekster nogmaals dat haar naam wel degelijk duidelijk is vermeld, zowel op de deurbel als op haar brievenbus, op haar adres te Rue (..) 15. 4020 Luik. en verklaart zij dat zij heden nog steeds op dat adres woont.

Op vrijdag 28 mei 2021 richtte verzoeksters raadsman zich per mail tot de bevoegde instanties in het kader van het eventuele verlopen van de termijn van de overdracht van de Dublintransfer. Nog op dezelfde dag antwoordde een ambtenaar van de DVZ dat een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn was genomen op 30 maart 2021 na drie negatieve woonstcontroles tussen 3 en 4 maart 2021 (stuk 6)

Vervolgens vroeg haar raadsman op maandag 31 mei 2021 het administratief dossier van verzoekster op om kennis te kunnen nemen van de bestreden beslissing (stuk 7). dat hem uiteindelijk op 9 juni 2021 pas werd overgemaakt (stuk 8).

Het is dus slechts van deze dag dat verzoekster rechtsgeldig en redelijkerwijze kennis kon nemen van de bestreden beslissing, waardoor het beroep naar termijn ontvankelijk verklaard dient te worden, aangezien zij zich binnen de termijn van 30 dagen bevindt zoals voorzien in artikel 39/57, §1 Vreemdelingenwet."

De Raad wijst er op dat artikel 51/2, vijfde lid van de vreemdelingenwet stipuleert "Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze."

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 9 november 2020 woonplaatskeuze heeft gedaan bij Fedasil Jodoigne, Chaussée de Hannut 141, 1370 Jodoigne via aangetekend schrijven dat bij de verwerende partij is aangekomen op 16 november 2020.

Artikel 51/2, vierde lid van de vreemdelingenwet stipuleert: *“Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister”*.

Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekende partij geen wijziging van gekozen woonplaats via aangetekend schrijven heeft meegedeeld aan de verwerende partij. Er blijkt enkel uit de aan de Raad voorgelegde stukken dat de verwerende partij via Fedasil telefonisch op de hoogte werd gesteld op 19 januari 2021 dat verzoekende partij het centrum heeft verlaten en vertrokken is naar een privéadres, meer bepaald rue (..) 15 te 4020 Luik. Dit laatste betreft echter slechts een opgave van de verblijfplaats, doch niet een officiële wijziging van woonplaatskeuze (middels aangetekende brief), zoals bedoeld in artikel 51/2, vierde lid van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat verzoekende partij dit conform artikel 51/2, vierde lid van de vreemdelingenwet als haar gekozen woonplaats heeft opgegeven bij de verwerende partij.

Bovendien blijkt uit de adrescontrole - zie stuk gevoegd aan de nota - dat verzoekende partij op dat verblijfsadres ook niet kon worden aangetroffen. Zo blijkt dat de politie op 3 maart 2021 tweemaal is langs geweest zowel in de namiddag als 's avonds alsook eenmaal op 4 maart 2021 in de namiddag. Er bleek geen reactie te zijn. Het loutere gegeven dat de naam van verzoekende partij op de deurbel / brievenbus vermeld stond, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De Raad benadrukt dat overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid van de vreemdelingenwet elke wijziging van de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending moet worden medegedeeld aan de verwerende partij. Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat de verzoekende partij een dusdanige wijziging heeft gemeld aan de verwerende partij. Bijgevolg diende de verwerende partij de bestreden beslissing te versturen naar de laatste door haar gekende gekozen woonplaats. Op de verzoekende partij rust de verplichting om te zorgen dat elke wijziging van de gekozen woonplaats op correcte wijze wordt meegedeeld aan de verwerende partij. De gekozen woonplaats wordt immers slechts geldig gewijzigd wanneer de wijziging bij een ter post aangetekende brief aan de verwerende partij wordt meegedeeld, hetgeen verzoekende partij verzuimd heeft te doen (cf. RvS 8 juni 2006, nr. 159.756; RvS 11 februari 2008, nr. 179.232; RvS 12 december 2002, 113.529; RvS 2 oktober 2002, nr. 110.833).

Gelet op voormelde gegevens is het geenszins foutief van de verwerende partij te oordelen dat de gekozen woonplaats van verzoekende partij nog steeds Fedasil Jodoigne betrof en dat op dat adres de bestreden beslissing werd betekend (cf. RvS 12 juli 2000, nr. 88.910).

Het betoog van verzoekende partij dat de bestreden beslissing werd verstuurd naar haar oude adres zodat er sprake is van een overmachtssituatie kan gelet op voorgaande feitelijke vaststellingen niet overtuigen. De Raad herhaalt dat verzoekende partij geen wijziging van gekozen woonplaats heeft doorgegeven zoals wettelijk voorzien en verzoekende partij derhalve bezwaarlijk kan voorhouden dat er sprake is van een overmachtssituatie nu overmacht niet aan het eigen handelen (of in casu nalaten) te wijten mag zijn. De verzoekende partij toont geenszins aan dat de verwerende partij op verkeerde gronden Fedasil Jodoigne als gekozen woonplaats heeft gehanteerd, temeer verzoekende partij ook niet kon worden aangetroffen op haar verblijfsadres. Het argument dat verzoekende partij pas door toedoen van haar advocaat feitelijk kennis kreeg van de bestreden beslissing, doet geen afbreuk aan voorgaande. De beroepstermijn gaat immers niet in vanaf de feitelijke kennisname aangezien in casu betekening vereist is en verwerende partij deze betekening ook op correcte wijze heeft laten geschieden.

Blijkens het administratief dossier werd de bestreden beslissing op 8 april 2021 aan de postdiensten overhandigd. De aangetekende zending werd teruggestuurd naar de afzender, met de vermelding dat de brief niet werd afgehaald.

Conform artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet begint de beroepstermijn van dertig dagen te lopen:

“2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;” Er wordt verder nog verduidelijkt dat de vervalldag in de beroepstermijn is begrepen en dat als die dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, de vervalldag wordt verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Bijgevolg begon de beroepstermijn in casu te lopen vanaf 13 april 2021. De laatste nuttige dag voor het indienen van het beroep was aldus woensdag 12 mei 2021. Verzoekende partij heeft evenwel haar beroep pas op 17 juni 2021 ingesteld.

Nu de beroepstermijn wel degelijk is ingegaan met de aangetekende zending van 8 april 2021 dringt de vaststelling zich op dat het beroep laattijdig is ingediend. Verzoekende partij legt geen tegenbewijs voor en maakt evenmin een situatie van overmacht aannemelijk. De Raad benadrukt dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, R.W. 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekende partij draagt zelf de verantwoordelijkheid voor het gegeven dat zij de gekozen woonplaats niet heeft gewijzigd niettegenstaande zij er niet meer verbleef, wat zij niet weerlegt. In deze omstandigheden maakt zij niet aannemelijk dat het laattijdig indienen van haar verzoekschrift aan overmacht is te wijten.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER